

عنوان مقاله:

معرفی یک محل کشف شده پارینه سنگس انسان شکارگر و جمع کننده در منطقه دشت زرین (بابا حیدر، شهر کرد)

محل انتشار:

شانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

ناهید اکبریان نجفی

محمد امین اشتری

علی بهرامی

مهدی یزدی

خلاصه مقاله:

این تحقیق در مورد بقایای یافت شده از مجموعه ابزارهای سنگی ساخته شده در محدوده زندگی انسان به سن موستریین (60 تا 10 هزار سال قبل) می باشد. محدوده دشت زرین به صورت یک دریاچه قدیمی و خشک شده واقع در شمال دهکده دشت زرین بیشتر به یک کارگاه تولید ابزار قرابت دارد. (برش نعل اشکنان) که در منطقه بابا حیدر در استان چهار محال بختیاری قرار دارد. مجموعه ابزارهای سنگی بدست آمده از این محدوده از دیدگاه منشاء آنها مورد توجه قرار گرفته است. ابزارهای سنگی ساخته شده از منشاء لایه های نومولیت دار اوپالی بوده که بصورت میان لایه های قهوه ای تا تیره رنگ در سازند پابده در این منطقه برونزد دارند. در میان لایه های سازند پابده یک افق اوپال نوار دار و ترد و شکننده دیده شده است که بیشترین درصد ابزارهای کشف شده از این منطقه، تپه آشنا (غرب چادگان)، غارهای قلعه بزی (مبارکه اصفهان)، وزنه (گاو خونی) از این لایه نوار دار استخراج گردیده است. به نظر می رسد تشابه استفاده از این لایه به صورت یک دانش فنی در بین استادکاران ابزار ساز زمان موستریین حفظ گردیده است. این تشابه ابزار سازی از چلگرد تا ورزنه گویای مسیر مهاجرت انسان موستریین از غرب به ایران مرکزی می باشد.

کلمات کلیدی:

آهک نومولیت دار، مجموعه ابزارهای سنگی، ریگ های اوپالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/181248>

